

De to lande genforhandlede derfor visse punkter i deres indbyrdes dobbeltbeskatningsaftale og hver for sig med USA.

Mellem *Norge* og *USA* blev der den 19. september 1980 underskrevet protokol til dobbeltbeskatningsaftale af 3. december 1971. Denne protokol modificerer på en række punkter, navnlig vedrørende skibs- og luftfart, udbytte, renter og kapitalgevinster, dobbeltbeskatningsaftalen, men specielt indførtes særregler for beskatning af virksomhed på kontinentalsoklen, hvorefter erhvervsvirksomhed af den omhandlede karakter på den anden stats kontinentalsokkel i princippet bliver anset for at være udført fra et fast driftssted dér. Virkningen af disse særregler er, at sokkelstatens ret til at beskatte indkomst fra aktiviteter på sit sokkelområde er blevet udvidet i forhold til den beskatningsret, der bestod i medfør af den nævnte oprindelige dobbeltbeskatningsaftale.

Med samme sigte har der været ført bilaterale forhandlinger mellem *Norge* og *England*. Disse har ført til underskrift den 29. marts 1978 af en protokol til dobbeltbeskatningsaftalen mellem de to lande af 22. januar 1969 med senere protokolændringer. Protokollens indhold er med hensyn til udvidelsen af omfanget af den i henhold til dobbeltbeskatningsaftalen bestående fast driftssted-beskatning svarende til indholdet af den norsk-amerikanske protokol.

Senere, den 16. oktober 1979, er der mellem de to lande underskrevet protokol til dobbeltbeskatningsaftalen regulerende forholdene for de såkaldte transmedianlige overskridende olie- og gasfelter den 16. oktober 1979 vedrørende STATFJORD-feltets forekomster og den 30. september 1980 vedrørende MURCHISON-feltets forekomster.

Mellem *England* og *USA* er der ligeledes med samme sigte ført bilaterale forhandlinger. Disse har ført til 3 protokoller underskrevet henholdsvis den 26. august 1976, den 31. marts 1977 og den 15. marts 1979 til de 2 landes dobbeltbeskatningsaftale af 31. december 1975. Indholdsmæssigt er protokolændringerne med hensyn til udvidelsen af omfanget af den i henhold til dobbeltbeskatningsaftalen bestående fast driftsstedbeskatning svarende til indholdet af den norsk-amerikanske forannævnte protokol.

Spørgsmål 16:

Uddybning udbedes af, hvilke konkrete facts, der ligger i, at der skal være en international tendens i retning af at favorisere de olieproducerende lande ved at give dem øgede beskatningsbeføjelser på bekostning af de ikke-olieproducerende.

Svar:

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslages § 3 lægges der her i landet ved afgørelsen af, om en aktivitet medfører begrænset skattepligt efter reglerne om fast driftssted, betydelig vægt på den præcisering af driftsstedsbegrebet, der er fastlagt i OECD-modelkonventionen til undgåelse af dobbeltbeskatning. Efter disse regler har selskaber fast driftssted, når indvinding er igangsat. En række aktiviteter, f.eks. efterforskning med mobile borerigge og underentreprenørvirksomhed, må antages at være omfattet af reglerne i modelkonventionen om bygnings- og konstruktionsarbejder, der kræver, at virksomheden varer mere end 12 måneder for at udgøre et fast driftssted. Det kan på denne baggrund ikke antages, at der i selskabsskatteoven er hjemmel til at beskatte efterforskningsvirksomhed, så snart den påbegyndes på dansk område, heller ikke selv om Danmark skulle have fået tillagt en sådan beskatningsret i henhold til dobbeltbeskatningsaftale. Det, der tilsigtes med lovforslaget, er at give Danmark mulighed for at udnytte en beskatningsret, som måtte blive tillagt Danmark i henhold til kommende beskatningsaftaler – i første række med Norge og Storbritannien og USA.

I Norge har man gennemført en række foranstaltninger både lovgivningsmæssige og aftalemæssigt på dette område. Hovedreglen er, at skattepligt foreligger for undersøgelse og udnyttelse af olieforekomster i undergrunden og dertil knyttet virksomhed, herunder rørledningstransport. Den norske petroleumsskattelov omfatter således udleje af bore-rigge, forsyningsstjeneste til og service og vedligeholdelsesarbejder på olieanlæg på norsk kontinentalsokkel, uanset om skattesubjektet er hjemmehørende i Norge eller ikke. Dobbeltbeskatningsaftalerne vil imidlertid i mange tilfælde stille sig hindrende i vejen for udøvelse af denne vide beskatningsret, idet de fleste norske aftaler bygger på OECD-modelkonventionens principper. I 1980 har